
S vozíčkářem v Dolomitech

S vozíčkářem v Dolomitech

Centrum sportovních aktivit zdravotně postižených studentů UK pořádalo poslední lyžařskou akci v roce 2009. V termínu 12.-19.12. 2009 jsme připravili pro tělesně postižené kurs lyžování na Passo Tonale v italských Dolomitech. Akce se zúčastnili naši demonstrátoři - vozíčkář Lukáš Kubíček, který byl v tomto středisku poprvé, amputovaný na dolní končetině Petr Širlo a doprovodný tým.

Hlavním cílem této akce bylo ověření souhry, spolupráce a dopomoci při lyžování ve vysokohorském prostředí.

Přejezd na kabinovou lanovku

PowerPointová prezentace celé akce

Po třídním seznámení se s tratěmi na jižních svazích tohoto lyžařského centra nám zbývalo pokoření nejdříve položené sjezdové tratě na severní straně, na které jsme se psychicky a fyzicky dlouhodobě připravovali.

Vše začíná a končí na ledovci Presena v nadmořské výšce 3067 m. Naším cílem bylo vyzkoušení hranice možností při lyžování vozíčkářů. Nezbytnou podmínkou při zdolávání složitého, systému přepravních zařízení je odborně připravený, sebraný a fyzicky zdatný doprovodný tým.

Ve středu nastal den „D“ pro podniknutí naší výpravy na ledovec. Bylo chladné /minus 12 st.C/ a slunečné počasí. Připravili jsme speciální vozík, na který vozíčkáře přemísťujeme i s monolyží. Pomocí tohoto vozíku můžeme uskutečnit např. přejezdy a nástupy do kabinových lanovek.

1. etapa – po usazení a připásání vozíčkáře do monolyže jsme jej dotlačili k talířovému přibližovacímu vleku./1883 m.n.m./

Po kilometrovém sjezdu jsme se dostali k silnici, za kterou byla nástupní stanice kabinové lanovky./1750 m.n.m./. Našeho vozíčkáře jsme přemístili na vozík a odtlačili jej k turniketům lanovky. Díky pochopení obsluhy, která chod lanovky zpomalila jsme všichni zdárně nastoupili.

2. etapa – kabinová lanovka končí ve 2595 m.n.m.

3. etapa – po výstupu z lanovky jsme Lukáše přesadili na lyži a přetlačili jej k sedačkové lanovce, která končí ve výšce 2730 m.n.m./-. Je minus 19 st.C.

4. etapa – po krátkém sjezdu se dostáváme do prostoru, kde končí ledovec. Jeden z doprovodu nasazuje Lukášovi kotvu na tažné lanko monoski /obsluha nebyla přítomná/ a všichni vyjíždíme na vrchol ledovce Presena. Je jasno, bezvětří a minus 22 st.C.

Naskytuje se nám nádherný výhled na okolní hřebeny.

Po nezbytném vrcholovém focení začíná dlouhý sjezd „za teplem“. Po 30 minutách se dostáváme k mezistanici kabinové lanovky z Ponta di Legna /1750 m.n.m./na Passo Tonale.

Lukáše přesazujeme do vozíku, vyjíždíme kabinou a vracíme se na jižní svahy.

Po dvou hodinách sjíždíme k našemu apartmánovému domu, jsme šťastní a hlavně zdraví.

Naše zkušenost je nesdělitelná, našeho vozičkáře jsme vyvezli do míst, kam by se bez dopomoci nikdy nedostal. Všichni máme nádherný pocit sounáležitosti a nevšedního zážitku.

V Praze dne 18.1.2010

PaedDr. Jan Hruša, CSc.